

EL BORINOT

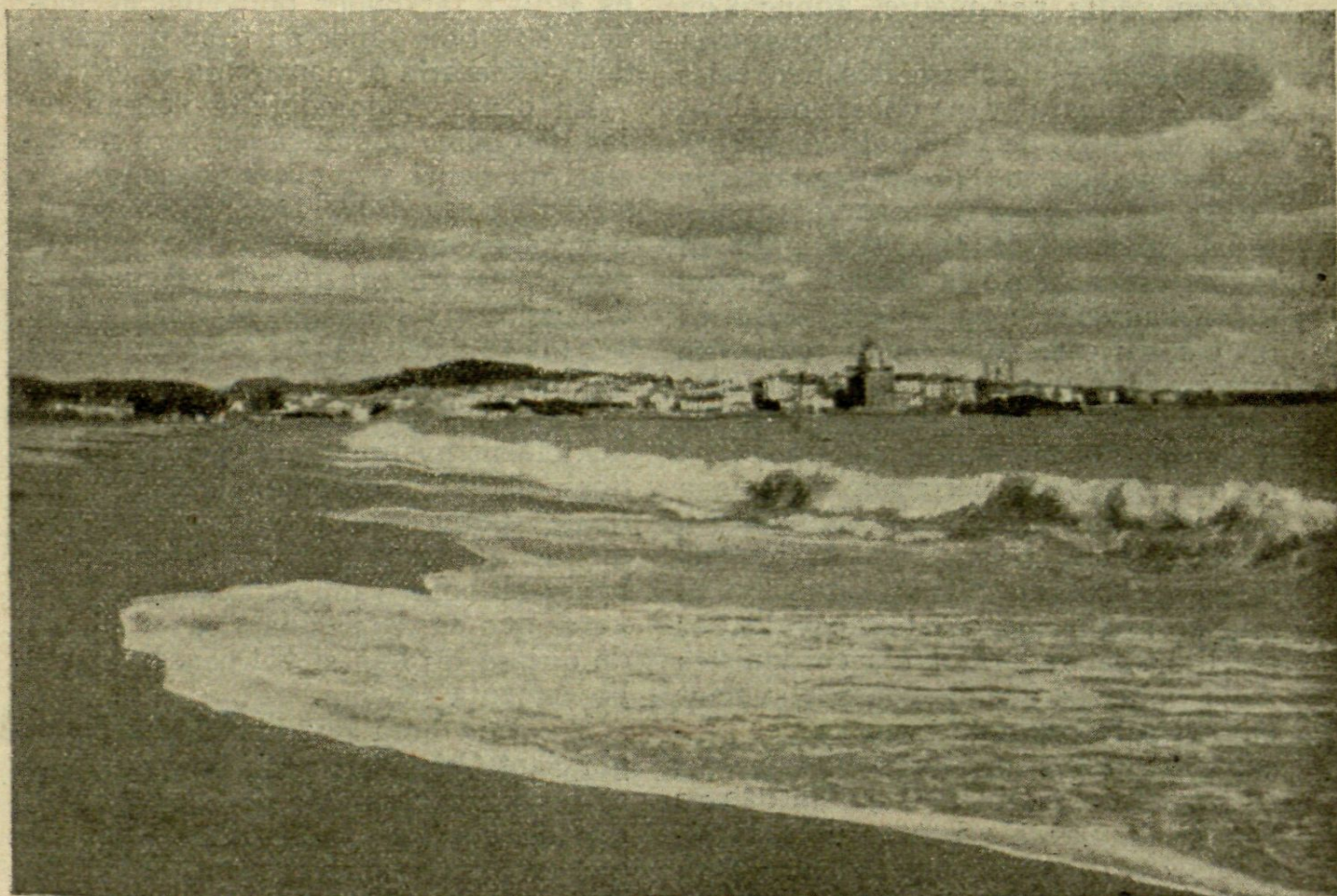
Setmanari il·lustrat
20 cms.

ANY IV. N.º 138

15 JULIOL 1926

PREU DE SUBSCRIPCIÓ: 2'50 PTES. TRIMESTRE

LA CORRESPONDÈNCIA A L'ADMINISTRACIÓ: ANGELS, 22 I 24. — BARCELONA

La platja de Saint Raphael (a 73 kilòm. de Niça)

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

2. - EL BORINOT.

ELS XÒFERS

Si "per a Sant Antoni grans balles hi ha" i "per a S. Maurici tot el poble hi va"—com diu la cançó—ara per a Sant Crstòfol seran els xofers els que s'hi xalaran. Fa tres mesos seguits que es reuneixen i parlen de la festa llur, que volen fer-la cabre sencera en la diada del deu de juliol. Hom diria si en el transcurs de l'any passen desapercebuts, com els *platioros*, per exemple. Tan ferma és la gatzara que l'esmentat dia volen moure amb el pretext de la festa de Sant Cristòfol.

Benedicció, repartiment de medalles (a tant la peça) concert vermut, abundós àpat, rua, cine, audició de sardanes i, per rematar-ho quatre hores i mitja d'agarrao.

Els simpatitzants d'aquesta festa no deixen pedra per moure, àdhuc s'ha dit si es fan gestions per declarar-la obligatòria. Els extremistes han estat sempre un mal per als pobles on el sol es roent i el ví de fàcil bullida. En bona veritat que no n'hi ha per tant. Bé que'ls xofers, com els cerrallers, paletes i sabaters de nou s'apleguin en gremi defensor de la classe i que un dia a l'any facin parlar d'ells. Ací hi ha els carreters que tenen establerta una tradició que mai us podrà ofegar el baf de la benzina ni foragitar-la els escandalosos roncs dels automòbiis, i és que l'agre del terror és una mena de cosa com natural amb els homes i, per anys que passin, els "Tres tombs" sempre seran els "Tres tombs" malgrat no restin més que tres cavalls per fer lluir l'abanderat i els cordonistes.

Es debades que la gent del volant embali fort i posi la primera per passar davant els predecessors en l'art d'atropellar el públic. El poble que no pot dissimular els batecs dels sentiments que li arrelen al cor, preferirà la festa de Sant Antoni a la de Sant Cristòfol. Poseu-lo a triar entre un ca-

vall de sang i un 5 HP i veureu com es decanta pel primer malgrat que la modernitat dels HP els faci rodar el cap.

La intuïció popular és remarcable manifestant-se en els més petits detalls. El cavall comença per ésser una cosa viva que podeu veure néixer a casa vostra, ens coneix, es dòcil, presta molts de serveis, té instint propi i un historial rublert d'actes nobles i heroics. Estima i es fa estimar per bé que alguna vegada, excepcionalment, us doni un què dir, pot disculpar-se-li pel rendiment que us ha donat des de que vingué al món fins que a les fàbriques de llonganisses n'aprofiten els darrers palpissos.

L'elegància del cavall no la trobareu pas en cap més locomòbil. Serveix pels treballs més escarrassats i per arrossegar-vos en *landeau*. A la sella és altiu i fatxender tant com és modest i fa bon paper en tirar un trasto de la funerària o manyac en el circ.

En canvi l'automòbil té l'orgull de les màquines complicades però necessita qui pensi per ell, amb seny i al *tanto* dels *reventons*. Déu nos en guard, d'un auto que anés sol per aquets móns!, caldria augmentar el nombre de capellans i metges a cada poble per tal de donar l'abast a les urgències que es presentarien.

Es, doncs, una insensatesa i una injustícia menysprear els cavalls autèntics pels HP, considerant que amb els quatre potes poden anar on volgueu mentre que amb els autos obliguen a haver-hi bons camins, recanvis i un xofer que en determinats casos sàpiga de què se les han si vol conservar-vos l'ossamenta sencera.

En bona hora que els xofers festegin Sant Cristòfol; seria bo, però, que es recordessin un xic de Sant Antoni, que els serví els animals sols que sigui per servir-se'n quan un 60 HP no li és possible de tirar de cap manera.

Facin el que vulguin els agremiats

de la benzina que, tard o de jorn, hauran de reconèixer que abans, ara i sempre, els cavalls i àdhuc els rucs tenen el dret d'anar davant els autos.

FLENDI.

El romanticisme a Catalunya

DISSERTACIÓ DEL DR. RUBIÓ I LLUCH

En l'última sessió del present curs celebrada per la Reial Acadèmia de Bones Lletres, el Dr. Rubió i Lluch desenrotllà la seva dissertació sobre el tema "El romanticisme a Catalunya".

Començà exposant consideracions generals sobre la significació general del Romanticisme, del qual afirmà que pel que es refereix a la poesia lírica fou un moviment d'absoluta originalitat i d'una gran transcendència estètica, que solament admet comparació amb la poesia dels trobadors. Examinà el contingut del dit moviment i declarà que tot i complex, s'hi poden apreciar dos aspectes essencials i complementaris: l'individual-subjectiu i el col·lectiu-objectiu. L'exacerbació del sentit individualista engendrà el que els romàntics qualificaren de "mal du siècle". En l'aspecte objectiu, el Romanticisme es caracteritzà per un sentiment també nou, paral·lel a aquell, que el doctor Rubió qualificà amb la feliç designació de "mal du pays", això és, un sentiment d'amor a la pròpia terra i d'enyorament del passat en els països europeus, sobretot en aquells en què les circumstàncies del present havien estat adverses, es concretà en l'entusiasme i la devoció per l'Edat Mitjana, i es va traduir en un moviment de restauració arqueològica de tot el que porta estampada la marca de la personalitat històrica dels pobles. A Catalunya, per especials raons histò-

riques, s'aclimatà gairebé exclusivament el romanticisme objectiu-arqueològic. Passà després a examinar la primera manifestació conscient del Romanticisme a Espanya, que fou el periòdic "El Europeo", que es publicava a Barcelona en 1824. Enaltí les figures de B. C. Aribau i López Soler, els seus dos principals redactors, i analitzà el caràcter dels treballs publicats en aquesta cèlebre revista. Després de deu anys en què el règim absolutista ofegà a Espanya tota la vida intel·lectual, aparegué a Barcelona la revista "El Vapor", l'orientació de la qual fou ja menys cosmopolita que la de "El Europeo". Glossà amb gran eloquència la cèlebre Oda d'Aribau que va veure la llum en aquesta revista i digué que aquest primer monument de la literatura catalana moderna vingué a ésser un crit en la nit, que a ningú no despertà de moment. Sols Rubió i Ors recollí al cap d'alguns anys la llavor llançada per Aribau, i es va decidir a escriure en català entre la indiferència dels amics. Abans d'entrar a parlar de l'eficàcia del moviment iniciat pel "Gayter del Llobregat", dividí en diferents grups les escoles literàries de Catalunya en aquella època. D'aquestes, les que més influència tingueren foren la castellana de Piferrer i Milà, imbuïda de sentit català, i l'escola netament catalana del seu pare Rubió i Ors que triomfà definitivament. Amb paraula emocionada evocà la figura del seu pare i va fer constar que tot i la modèstia de la seva obra literària aconseguí, en virtut de l'íntima eficàcia del sentiment expressat en la llengua materna, influir poderosament no solament a València i Mallorca que seguiren aviat l'exemple de la renaixent literatura catalana, sinó a les mateixes terres de Castella.

El Dr. Rubió fou molt felicitat pels seus oients, els quals seguiren amb un interès extraordinari la seva docta i eloqüent dissertació.

4. - EL BORINOT.

Número 128 viernes

[illegible]

EL VAPOR

DIARIO POLITICO LITERARIO Y MERCANTIL DE CATALUNA.

Publicado bajo los auspicios de S. E. el Capitan General.

8 Mayo de 1835.

[illegible][illegible][illegible]

Revista de ambos mundos.

INGLATERRA

Londres 25 de abril.

Saltemos que el *Persepolis*, buque que combicó 12 cañones, fue apresado por el *Albatros*: 276 hombres habían sido muertos por el rayo, y 416 desahucados. El *Priso* ha capturado 59 buques negros: de los 307 esclavos que llevaba morían 59 de resultas del mofa tan que padecían hacinados en la embarcación, antes de ser capturados. *El Albatros*, por consiguiente, ha visto 416 esclavos a bordo, ha sido apresado por el *Lince*: han muerto 12 de aquellos infelices.

(Globe).

Esciben de Berlin que se va á celebrar en Londres un nuevo Congreso para arreglar definitivamente los asuntos holandeses.

ESPANA

[illegible][illegible]

Heus aquí el facsímil del diari al qual es refereix En Rubió i Lluch en la seva dissertació a la Reial Acadèmia de Bones Lletres. El nom d'aquest diari durarà perennalment a través de la història per haver estat allí on l'Aribau publicà (núm. de 14 d'agost de 1833) la celebèrrima *Oda*, considerada com el primer molló del moviment renaixentista literari.

EL VAPOR

CARACTERÍSTIQUES D'AQUEST DIARI

Tamany de 44'5 × 32.—Com hem dit, aquest diari comença a publicar-se a Barcelona l'any 1833, fundat per Ramon López Soler, el mateix que amb l'Aribau havien fet *El Europeo*, cosa de deu anys abans. *El Europeo* tingué a penes un any de vida. La pujada de l'absolutisme, l'any 1824, féu impossible la vida intel·lectual lliure. Calia pensar al dictat dels de dalt; si no, plegar.

Al cap de deu anys, l'absolutisme s'esberlà i tornà una època més pròpia. A seguit apareix *El Vapor*, liberal i literari.

Constava generalment de quatre pàgines; de vegades en duia sis i més; publicava suplement. Era publicat "sota els auspicis del Capità general". La seva presentació és un goig per a la vista. Compaginació excellent. Tipus bonics; àdhuc els més petits són deliciosament clars i llegidors, d'un cos rodó molt simpàtic. Titulars d'un gust, com aproximadament al cap de cent anys veiem que tornen a fer servir les tipografies de més gust i... innovadores.

Porta articles doctrinals de política i altres matèries. Magnífica secció literària. Revista de periòdics. Crítica "Revista de ambos mundos", noticiari de tot el món. Ampla ressenya parlamentària. Sense esqueles de morts, sense anuncis; naturalment, és d'una claredat i d'una bellesa que encisa.

Publica una ben nodrida secció de notes de preus del comerç de la plaça de Barcelona. Es notable per la seva compaginació el "Gacetín", que forma una columna especial més estreta que les altres i formant un angle recte en la pàgina. Duu folletó contenint seccions especials: música, teatres, etcètera.

Preus: Barcelona, un mes 16 rals de

"vellón"; a fora, un trimestre 78 rals de "vellón"; número solt, un ral de "vellón".

Impremta: comença a tirar-lo la impremta d'Antoni Bergues i Cia., carrer Escudillers, 36. A partir del número corresponent al dia 29 d'abril de 1835 es tira en la impremta de M. Rivadeneira i Cia., Dormitori de Sant Francesc, 3.

Llegiu, llegiu!

"En la calle del Pino, tienda número 15, frente a la casa del Conde Planella, se da por cuatro reales vellón, chocolate, comida y cena, con el bien entendido que el chocolate se da de seis a ocho de la mañana, comida y cena de doce a dos, y de ocho a nueve de la noche; asimismo darán chocolate a todas horas del día con pastas finas u ordinarias, conforme guste el individuo que lo tome, sin más coste que en las demás casas que lo sirven; ídem refrescos de varias clases; ídem pastas de distintas clases por mayor y menor a precios cómodos".

Aquesta notícia donava el *Brusi* d'ara fa cent anys, tal dia com el 10 de juliol, que s'esqueia a dissabte, com enguany.

Davant de notícies com aquesta, no hi ha dubte que un hom se sent propens a sospirar pels temps passats.

Pel que avui heu de pagar només que per una tassa de xocolata, aleshores mireu què donaven!

Un hom es fa càrrec de la felicitat d'aquells temps, que, tot i ésser també d'absolutisme, vaja! encara deixaven menjar!

Pensar que ara aviat una capsula de llumins valdrà allò que abans valia esmorzar, dinar i sopar!

6. - EL BORINOT.

Càntic d'amor

XVII

—No l'has vist mai, Estimada, un fadrí fadrinaire rondant festes majors amb un clavell als llavis?

—I no l'has vist mai, amb aquella divisa abrاندada, suscitar enamories, sollevar remotes emocions, provocar sensacions caudaloses... tal com si aquella flamarada en sos llavis fos una exhortació irresistible?

Jo sóc també el fadrí que va a festa major!

Amb la flor roig-flamanta del nostre bes d'amor als llavis, rondo les festes majors ideals del món del nostre amor.

I així, amb aquesta divisa abrاندada; amb aquest clavell encès, gromulls de foc; amb aquesta flor roig-flamanta, dompto i obligo i enamoro i sedueixo ma pensa rebel i irreducta que mai assentiria al meu voler del cor.

XVIII

Le nu n'est plus qu'une nature morte

FRANCIS CARCO

O, l'Estimada, si jo et podés guaitar com el paissatge, com el gerro de flors, tal com s'esguarda una mosta de fruita... sens dur-me frenesí, ni torb, ni renouer desfici!

Veuria les cascades blau-verdoses de tes nines... la selva dels cabells daurada amb l'or d'autumne.

El teu cos seria un hort de pomeres florides glorioses; tos pits, un gràcil comellar d'ondulejants gràcies; i els teus membres brunyits, columnes d'alabastre i marbre rosa d'un temple alçat a Venus.

Ara, emperò, tot em duu pruija!

Si et vull tornar la gerra graciosa, a dins hi copso el vi que em deixa ebri; si guaito el magne esplet de Primavera sols membra'm, torbadora, ta gloriosa pubertat...

Adés queia una gotellada tèbia i,

al record teu, m'ha semblat una pluja de besos.

XIX

El bleix d'aquella tarda que barquejàrem pel Tàmesi, percutí, amb esgarrifances intermitents, el pregon del meu ésser.

En el sinill filagarsós de les aigües, s'hi endevinava la gonella albíssima d'Ofèlia.

—Ofèlia, com alga meravellosa, sojorna sempre a flor d'aigua cantant, adesiara, sa cançó d'amor i de mort!

No la remembris Ofèlia, Estimada, car jo també puc dir-me Hamlet!

Un espectre ancestral caríssim em remembra tothora, l'apremiant venjança pàtria...

No hi tornem, Estimada, a barquejar pel Tàmesi!

Anem al Loddon, al Kennet...

Allí, l'aigua és més plàcida; les albes són més verges; les vimeneres més suaus...

Allí, l'herba dels prats és més tendra; el sol pàllid, més pàllid; cada oratge, més tebi...

—Te'n recordes, Estimada, dels cignes blancs del Loddon?... i aquella tarda que tu, o Leda!, m'amanyagaves desficiosament com el cigne august de Júpiter?

XX

A Sonning vares semblar-me més tendra que mai!...

Les fadrines de Sonning són blanques com els nenúfars del Tàmesi.

Si, al mes de maig, dansen entorn del Maypole, semblen corona de roses albíssimes; si passen vora el riu, es confonen amb els cignes...

De blanques i tendres que són, tenen la cara mica mica pigada i esquàlida...

Diu hom, que no va el sol a Anglaterra per no tornar la cara més pigada a les fadrines de Sonning!

A Sonning vares semblar-me més dolça que mai!...

Les fadrines de Sonning, totes les nits d'estiu, somnien ses noces glorioses amb el Príncep de Galles.

Per a tu, jo sóc el Príncep de Galles.

XXI

Spirit of Beauty, that dost consecrate
with thine own hues all thou dost shi-
[ne upon
of human thought or form...

Shelley

Erem a Oxford.

Sota les naus vetustes dels Collegis, semblaves, cos-de-lliri, una donzella davallada dels finestrals vitrats.

Oxford, per Catalunya, és membraça de Poblet.

El Poblet redíviu, ressuscitat, sadoll de vida...

Volta'l una aurèola sacra; com rusc d'activitats dolç-brunzidores, és Temple a la Intelligència.

—No entengueres, prop de l'ara, Estimada, la feble veu de Shelley resant devotament, líquid, aeri, espiritual, son Himne a la Intellectual Bellesa?

Tu eres, encarnada, la Beutat Intellectual!

L'amor ens duu tot-hora enllaçats en garlanda.

A Oxford cada colp que ens guaitàrem, ton braç damunt mon braç, callats, estàtics, fórem un arc de claustre.

Filigranats, els rosetons de pedra eren les roses gelades dels disegns.

XXII

Nothing can cure the soul but the senses, just as nothing can cure the senses but the soul.

Oscar Wilde.

—Veus, Estimada, devora aquells castanyers frondosos, al peu d'aquell canal urbà on deambula-hi un cigne solitari, hi ha la presó de Reading.

Dintre el recinte sever d'aquells murs Elisabethans, ànima gran, emperò indolent, víctima dels sentits,

traït per una enquimerada utopia, hi va expiar, convicte, illustre delinqüent, Oscar Wilde.

Qui ens diu, Estimada, que no ho som tots, de víctimes dels sentits!...

Convicte i confés, en l'estreta presó del meu cos, jo expio també la meua culpa.

Tan sols per l'espitllera de la puresa d'intenció sotjo el blau cel de l'amor (l'amor espiritual) i em corseco calladament i secreta...

Mon ideal seria anar a cavalcar, incorpori, els núvols blancs, lleugers, que a vela estesa hi passen.

L'estimada diu:

—Calla, mon Amat.

No malparlis de ta gràcia corpòria.

Enamora't, com Narcís, del propi cos; després, emmiralla'l formós en el setí de seda de la meua carn.

La matèria és l'obstacle necessari.

Per ella es troba l'esperit.

Es el foc dels sentits qui l'espiritual enyorament engendra!

J. CARNER-RIBALTA.

NÚVOLS

Avui, un núvol ha entelat ta testa
i en demanar-te un petó, me l'has negat;
i és que no has comprès que jo glatia
i m'hauria quedat al teu costat.
Quan he marxat, una llàgrima espurnejava
en els teus ulls, jo no plorava,
mes mon cor, esmicolat, amb tu quedava
i no has comprès que anant-me'n m'he que-
[dat.

Són paradoxes que en ton ànima infantina
fan uns estralls que tu no pots capir;
és que ets jove, i el llibre de la vida
sols has fullejat com un sospir.

Fia en mi, o dona enamorada,
futura mare dels nostres fills,
d-ixa'm copsar al fons de ta mirada
l'ampla via orfa de perills;
com dues boques a l'escalf d'un bes
així es juntin prompte nostres vides
i ja units per sempre més
fixem ben fermes les nostres fites.

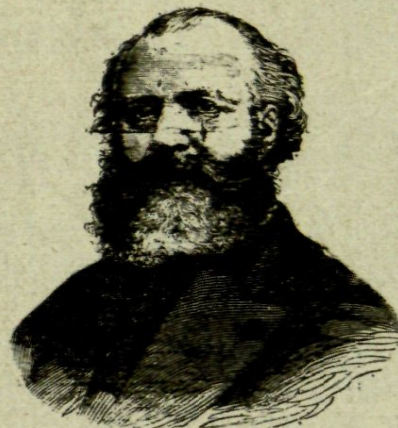
LLUÍS BOLA I VILLÀ

Biblioteca de Catalunya
Fototeca General

EL MUNDO DE HOY

[illegible][illegible][illegible]

Y él escarapelo le impidió al primer paso en la alfombra, que se resquebrajó en pedruzcos al pisarlo, que él se echó a reír, como si quisiera decir que se le había caído encima una cascada de pedruzcos. Y él se echó a reír, como si quisiera decir que se le había caído encima una cascada de pedruzcos. Y él se echó a reír, como si quisiera decir que se le había caído encima una cascada de pedruzcos.

CÁRLOS GOUNOD

anterior del ~~grupo~~ PÓLIUTO.

Estrenado el 7 de Octubre en el teatro de la Grande Opéra de París

— FOTOGRAFIA —

RAFAEL ARENAS FOTOGRAFOS.
PREMIADO CON MEDALLA EN LA EXPOSICION DE PARIS.

APR 10 1964

Tamany: 44 X 32. — Any 1877. —
Impremta de J. Pons.

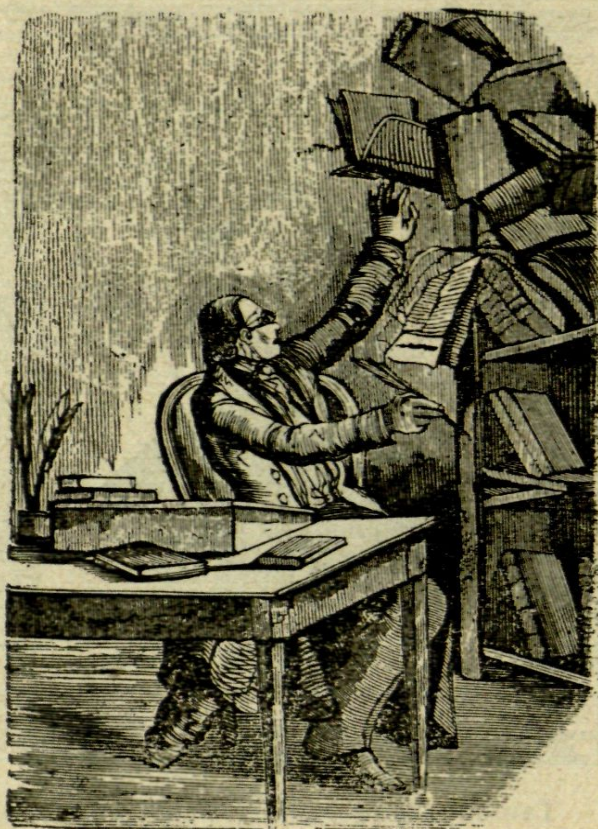
Tamany: 54'5 X 37'5. — Any 1877.

APAREGUTS A CATALUNYA DE CENTS ANY ENÇA

lona pel desembre de l'any 1877. Consta de quatre pàgines, es diu literari i satíric. Duu il·lustracions de temes variats. Publica contes, facècies i una secció de "Linternazos". Dedica espai preferent a la vida teatral. Publica biografies de compositors músics. Als subscriptors d'aquest periòdic són concedits avantatges de preu en l'adquisició de diferents obres del temps, generalment de gust i tipus d'aventura. La seva redacció diu que és: "En los teatros y salones—plazas, calles y esquinas,—callejuelas y rincones—donde encontremos razones,—para andar... a linternazos". Sembla que sortia un cop cada setmana. Preus: a Barcelona 2 rals al mes; fora, 8 rals trimestre; estranger i ultramar 60 rals l'any; número solt 2 quartos. Impremta de J. Pons, carrer Om, 13, Barce-

El Mosquito.—Tamany de 54'5 × 37'5.—Periòdic aparegut a Barcelona a primeries de l'any 1877. Consta de quatre pàgines. Es ilustrat. Compta els números per "picades", i diu que "picará a muchos una vez cada semana". Sortia els diumenges. Només posseïm la meitat, o sigui un full d'aquest periòdic, ço que ens priva de saber fins ara la impremta que el tirava. Dedica preferent atenció a la vida teatral. Es curiós per la forma com amb anuncis emmarca el text de les pàgines, és enginyós. Publica secció de "zumbidos" i altra de "picadas". Preus: Barcelona, un trimestre una pesseta; fora 2 ptes., estranger, 20 pessetes l'any; Ultramar 24 ptes. l'any. Número solt 2 quartos.

10. - EL BORINOT.

llibres & lletres

Els projectes de l'Adrià Gual

L'Adrià Gual, l'infatigable, l'optimista batallador, té en projecte la representació de les següents obres en els nous cicles que prepara de Teatre Intim:

El "Burgès gentilhome", de Molière, amb les adaptacions musicals de Straus, que seran interpretades per l'Orquestra Pau Casals.

La "Nàusica", de Maragall.

"La Tempestat", de Shakespeare, traduïda per J. Farran i Mayoral.

"L'amor traïdor", de Pere Corominas.

Una obra d'Adrià Gual.

"La família Arlequí", conferència.

"Polieucte", de Corneille, traducció de la senyoreta Casanoves.

Representació de Petits Misteris de l'Edat Mitjana.

"L'home qui es va casar amb una dona muda", d'Anatole France.

"El Faust", tal com es representa a Alemanya, traduït per Josep Lleonart.

Una obra de Shaw, traduïda per Carles Soldevila.

"Les aigües ombrívols" de Jeats, traduïda per Marian Manent.

Una obra de Guimerà.

Reposició de l'obra de Vidal i Valenciano.

"El senyor Tal d'abord", traduïda per en Fages de Climent i En Roure i altres. A més es compta amb la col·laboració d'illustres personalitats de la nostra literatura, entre aquestes. Puig i Ferrer, Alfons Maseras, Fages de Climent, J. Roure, i Millàs Raurell.

—Ha sortit el llibre de R. Carreras i Valls: "Al marge del Sahara", impressions d'un viatge al Senegal, Gambia, Guinea, Sudan i Mauritània, amb aquarel·les de Miquel Carreras Deixus.

—Ha sortit un llibre de versos de Miquel Ferrà, titulat "A mig camí".

—Ha sortit un llibre de versos de Joan Arús, titulat "Benaurança".

—Ha suspès la seva publicació la revista de Mataró: "Mediterrània", per no poder, diu, expressar-se tal com els qui la fan voldrien.

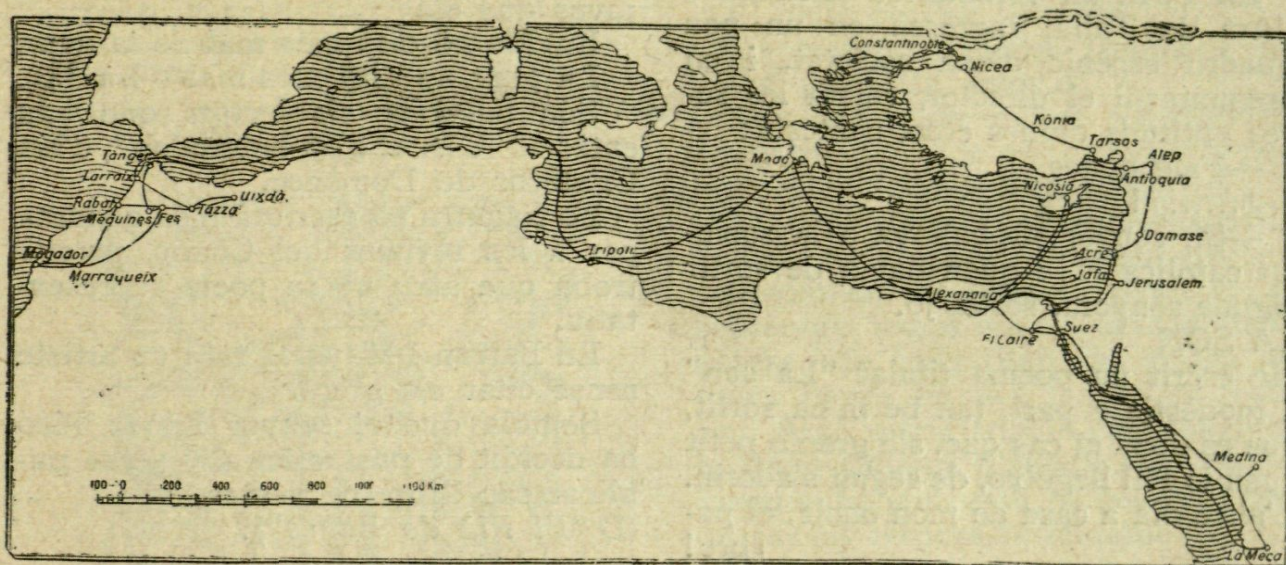
—Ha sortit l'interessant llibre: "Històries d'emigrats", de Domènec de Bellmunt.

—Ha sortit "La Fira de Montmartre", d'Alfons Maseras (novella d'ambient parisià).

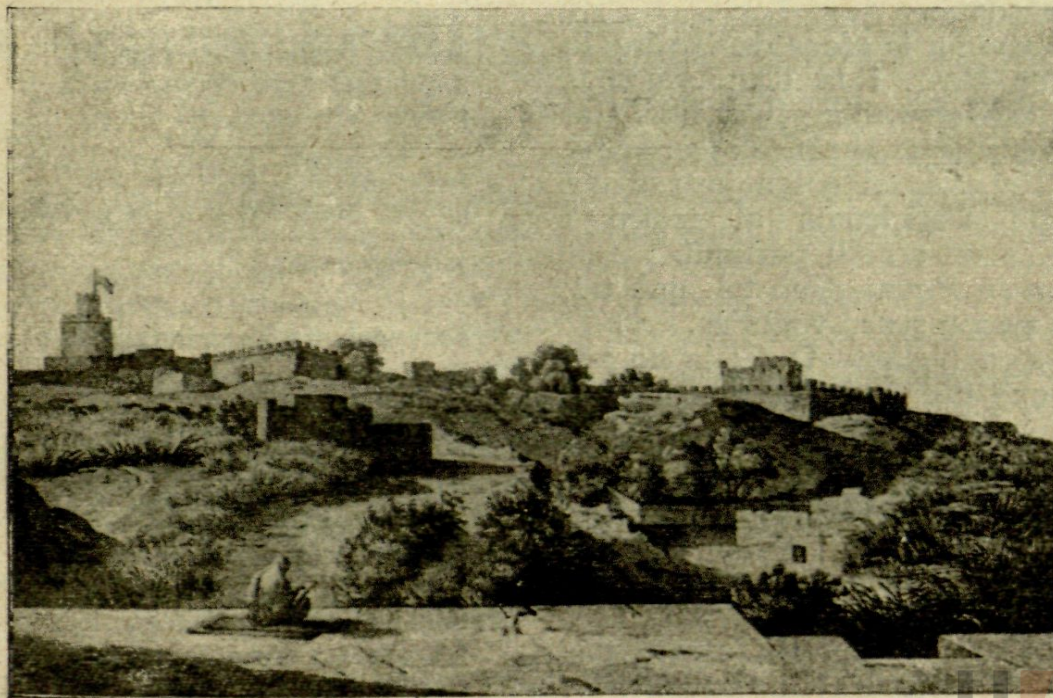
—Ha sortit "Presons d'Europa", de F. Girbal i Jaume, 1.ª sèrie (les presons de Barcelona).

—L'escriptor que signa "Gestus", al diari "Reus" ha publicat una sèrie de notes ben interessants sobre novel·lística.

—El diari "El Pla de Bages", de Manresa, ha començat la publicació d'una pàgina especialment dedicada a literatura; es diu "les nostres lletres".

Una mostra dels gravats del llibre «Viatges» d'Ali-Bey.

Una mostra dels gravats del llibre «Viatges» d'Ali-Bey.

12. - EL BORINOT.

HUMOR D'AVUI

ANECDOTA

En F.rr., un voluntariós aficionat a l'Art de Talia, ingressà en un nou quadro escènic d'una societat, i en preguntar-li el director, veiam les seves aptituds quines eren, contestà:

—Faig dones.

¿.....?!

—Sí, senyor; treballava a la societat catòlica X., i quan havia de sortir alguna senyora, sortia jo.

LA SON

He escrit un poema titulat "La son" i, modèstia a part, tan bé m'ha sortit, que es dóna el cas que, sia gran o petit quan jo l'hi llegeixo, de seguit s'adorm. L'altre dia a casa de mon oncle, el po-

[bre!

com que mai no dorm, li ho anava lle-

[gint...

i mentre llegia va passà un manobre... Fins el ciment que duia, va quedar

[dormint!

ANECDOTA

La ironia és una cosa innata; així ho creiem i ens ho ha refermat la següent anècdota.

Es trobaren a la plaça de vendre, la mare d'en R.v.r. i la d'en .ym.m. i versà la conversa sobre llurs fills. Cal fer l'advertiment, abans d'escoltar-les que en R.v.r. és el galan jove d'una companyia d'aficionats al teatre i l'.ym.m. és un senzill partiquí.

Mare d'en R.v.r.—Què tal, què tal, quan de temps sense veure'ns.

Mare d'en .ym.m.—O sí; ja ho pot dir... i què diu, què diu, que el seu xicot també és aprenent de còmic.

Mare d'en R. v. r.—O, ja veurà, el meu noi ja és mig fadrinet.

MÀRCIUS

Aquí van tot un reguitzell de notícies falses:

En Rovira i Virgili continuarà publicant anècdotes a "La Publicitat", els dies que la censura li tregui l'edi-

torial, perquè als lectors diu que els agraden molt.

Des del seu "Carnet de les lletres", en Garcès tractarà bé els poetes més joves que ell.

En Pla no dirà més mal de la gent.

La gent no dirà més mal d'En Pla.

Són bastants els lectors que han entès el "Carnet d'un heterodox", d'En Cristòfor de Domènec.

En Sagarra no escriurà més quadros per a les revistes del Còmic, perquè troba que això no fa poeta representatiu.

En Farran i Mayoral farà un article sense citar els grecs.

Sembla que el senyor López Picó ha decidit de passar un any sense publicar cap llibre de versos.

(D'"El Plà de Bages").

Oh, tu, selecte vianant

(En l'Album de Josep Vives)

Oh, tu, selecte vianant
que el teu voler passa la ratlla
de l'horitzó que tens davant,

estic content d'aquest instant
perquè m'agafes per l'espatlla.

Jo que també faig el camí
seguint el vent de ma follia
perquè m'allunyi del tragi,

m'encaro amb tu, i vet aquí
que et prenc de grat la companyia.

Dius que m'has vist un ram de flors
que jo mostrava braç en l'aire
com una ofrena del meu clos.

I d'aquest ram, en vols un tros
per al teu llibre pidolaire.

D'aquesta toia recollida
allà va feta una cançó
com bon auguri de ta vida.

Oh, vianant somniador,
fes que se't torni el teu bastó
eternament vara florida.

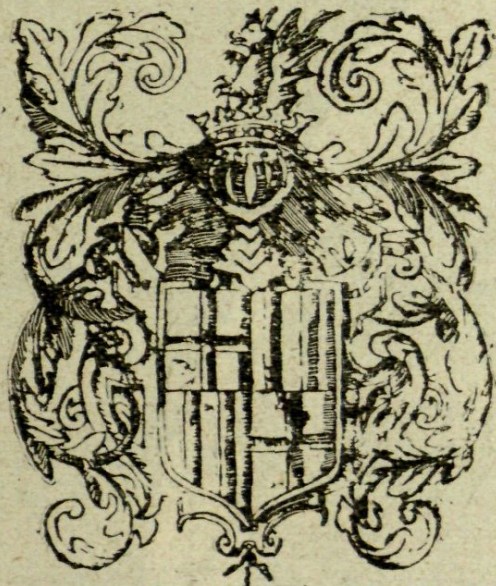
JOAN TRIAS FÀBREGAS
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

BREV TRACTAT
DE ARTILLERIA
RECOPILAT DE DIVERSOS

AVTORS, Y TREBALLAT PER FRANCESC

Barra Barcelones, y mestre de la Eschola de Artilleria
de la intigne Ciutat de Barcelona.

DEDICAT ALS MOLTS ILLUSTRES SENYORS
Consellers, y Sant Concili de Cens de
Ara Ciutat.

ABLICENCIA, Y PRIVILEGI
De «Revista dels llibres»

Els temps heroics

Llegim en la premsa de diumenge últim (dia 11) ço que segueix:

“Al port de Sant Carles de la Ràpita, ha esdevingut un succés extraordinari que hauria pogut tenir més greus conseqüències.

Dos o tres nens, d'uns onze o dotze anys, es banyaven a la punta del varador quan, de sobte, un d'ells, anomenat Josep de la Pana, es veié atacat per un enorme delfí, que l'agafà per una cama i l'enfonsà.

El desgraciat nen, solament tingué temps de donar un crit d'angúnia, mentre els seus companys demanaven també auxili.

Hi acudí corrents un jove i brau mariner, anomenat Eusebi Garcia, i,

llançant-se a l'aigua, lluità amb el delfí, i aconseguí matar-lo.

El noi, miraculosament salvat, tenia una cama quasi destroçada.

El delfí pesava 32 roves”.

La lectura d'aquest fragment ens causà profunda emoció.

Ens semblà de revivre els gloriosos temps heroics que ens canten els poetes en les magnes epopeies.

Ensems un viu sentiment de satisfacció ens eixamorà l'esperit de pensar com en els temps d'avui, en els bescantats temps d'avui, bescantats de peresa, de vulgaritat, de grisor, els grans temes heroics també es realitzen. Amb quina fruïció ens imaginem la lluita titànica d'aquell semi-deu de jovenot lluitant amb la bèstia ingent, de pasant còrpora formidable!

Ací, poetes, trempeu la ploma, afineu la lira!

ORION.

L'Amadeu Vives

Aquesta gran personalitat musical del país ha estat obsequiat amb un magnífic tant com merescut homenatge al gran centre d'espectacles Olympia. Heus aquí el programa desenrotllat, ahir, dimecres, dia 14:

Primera part.—Estrena de quatre sardanes d'Amadeu Vives, per la cobla Barcelona.

Segona part.—“La filadora”, “La filla del marxant”, “Els tres tambors”, “La pastoreta”, populars, (Vives), “La fada de Roses”, “La fada de Banyoles” i “La fada de Lanós”, del poema “Canigó” (Vives). Per Mercè Plantada, acompanyada al piano per F. Longàs.

Tercera part.—“L'Emigrant”, Idil·lis: “Jesús i Sant Joan”, “La lluna i la rosa” i “Canta i vola que fa sol”, “La Balanguera”, (Vives), per l'Orfeó Català.

14. - EL BORINOT.

Escultura de Joaquim Sunyer.

«EL BORINOT»

**és el
periòdic literari
de més circulació**

AQUEST NUMERO

HA PASSAT PER LA CENSURA

PELS BELLS CARRERS DE MA CIUTAT

PATENTS I MARQUES

A. PASQUAL.—C. de Cent, 304, pral.

INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES

F. BONET.—València, 188

Llibres, els millors

EDITORIAL POLÍGLOTA.—Petritxol, 8

**Instal·lacions elèctriques, aigua i gas
RAFEL SALA.—Corts Catalanes, 451.**

Pelleteria

LE RENARD.—Corts Catalanes, 614.

MATERIAL ESCOLAR I CIENTÍFIC

(SUC. ESTEVA MARATA). R. Univer., 7

Ceràmica i Rajoles

CASIMIR VICENS.—Tallers, 72.

RIBAS I FERRER. B. REGINA

Novelles escollides.—Muntaner, 65

Mantons Manila i Mantellines

C. FONT.—Call, 1.

Llaneria i Sederia

CASA PUIG.—Call, 9.

Camiseria.—Boqueria, 36 i 38

RODRIGUEZ & FERRER

EL BORINOT. - 15.

**Articles Fotogràfics i Ràdio
PÉREZ I SÀBAT.—Fontanella, 18.**

**Art. Fotogràfics i treb. de Laboratori
E. PICAZO.—Jovellanos, 4.**

**Articles fotogràfics i ràdio
V. CALDÉS ARÚS.—Salmerón, 140.**

**Articles Viatge i Pell
LA MUNDIAL.—Salmerón, 153.**

ANTIGUITATS D'ART

Carrer del Call, 28, pral.

**R. ABELLÓ.—Ronda S. Antoni, 48.
Làmpares menjador, des de 10'90**

Cristalleria i Alumini

CASA ACAR.—Ronda S. Antonio, 60.

**Taller d'OPTICA, J. PUIGORIOL.
Carrer Muntaner, 56**

VULCANITZACIÓ DE NEUMÀTICS

A. Hernández.—Rosselló, 199.

**Fàbrica de Làmpares Elèctriques
ALFONSO MAÑES.—Villarroel, 173 bis**

GANIVETERIA ROCA

Plaça del Pi, núm. 3

CAMISERIA del "Liceo"

JOAN VALLVÉ.—Sant Pau, 3.

**Pianos, harmòniums: venda i afina-
ció.—Planeta, 41—L. CAMPS ARNAU.**

**Sastreria Econòmica.—P. Padró, 14
Trajos a plassos i al comptat**

**Acadèmia Tall i Confecció per a
senyoretes.—Diputació, 222, pral. 1.ª**

**Electricitat. - Làmpares. - Motors
Menéndez Pelayo, 103 (G.)**

**Sastreria Guilemany, vestits i for-
mes tots preus. P. Sol, 8, t. 1451-G**

IMP. ALTÉS

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

SALA PARÉS
Establiments **MARAGALL**
Petritxol, 3 i 5 - BARCELONA

MOBLES FRADERA

Fradera i Ribas, s. en c.

Fabricació pròpia

Vendes a termes.
Condicions especials pel
pagament immediat.

Exposició, Despaitx i Tallers:
Calabria, 94 - Tel. 968-H
BARCELONA

RAMON SUNYER
JOIER

Corts Catalanes, n.º 665
Teléfon 813-S. P. - BARCELONA

**IGNASI FOLCH
I TORRES**

Una dona

Novel·la
contemporània

A TOTES
LES
LLIBRERIES

Preu:
3'50 ptes.

FOTOGRAVATS

TRICROMIAS-AUTOTIPIAS

CALÇATS

**ALFONS
RASPALL**

Es serveix
bé, bo
i a bon preu

Portaferriça, 13
BARCELONA

LLATZER DE TORMES

el clàssic de l'humor
demaneu-lo a totes les llibreries **2**
Pessetes

Reirotgeria "El Marino"

EL MILLOR
RELOTGE
SUIS DE PRE-
CISSIÓ. Garan-
tit per 10 anys
i únic que du-
rant els cinc
primers anys
s'adoba
de franc en tota
mena de espat-
llament.

PER ENCARREGS:
JAUME ROCA,
Ordre, 136,
Sant Andreu.-
JOSEP TO-
RRUELLA,
Pipollés, 73,
St. Martí.
MERCE-
RIA «Bell Ca-
prici», Carmel,
50, Les Corts.

CENTRAL I TALLER D'ADOBES:

Jaume Fonollosa, Canvis Vells, 8.

Bisuteria fina. - BARCELONA

Si els seus
ulls es
cansen pot
evitar-ho
consultant
l'òptic
profes-
sional

J. Ruiz Urrea
Ronda Sant Antoni, 61
No confongui el numero. - Entrada per l'escala.

FÀBRICA DE LLONGANISSES
la millor de la nostra terra

TELEFONS

A Seu d'Urgell, n.º 124
A Barcelona, n.º 2023
A Sitges, n.º 1383

Demaneu a tot arreu la marca

ELS PIRINEUS

Quingles i Escaler

CASTELLCIUTAT

(Seu d'Urgell)